

Arros a banda

Ramon Barnils

L'amic Gadaffi

Els òrgans de comunicació de l'estat ho han amagat tant com han pogut, i ben fet: nacionalistes andalusos han anat a Líbia a la recerca de col·laboració per a les eleccions que l'any que ve es produiran a Andalusia.

Espanya ha fet ben fet d'amagar el fet, perquè si els fan més por els Països Catalans que el País Basc, encara els fa més por Andalusia que els Països Catalans.

Seria el final de l'entelèquia.

Per més que espigolant aquí i allà es puguin trobar gens de països diversos a la genealogia dels poders que constitueixen Espanya, el gruix d'aquest poders ha estat secularment constituït per gens d'origen andalús. Fins a tal punt és cert aquest transvasament unidireccional, que el PSOE, decidit partidari del canvi en el manteniment de la mateixa entelèquia, n'ha fetes de tots colors per trencar-ne la unidireccionalitat. Serra, Oreka, Lluch, són simples peons d'aquest canvi de lloc dins de la mateixa jugada, demostrar que Espanya és el que jura que és —per cert, ¿què és?

La primera matèria els ha estat i els continua sent la nació andalusa, tant pel nombre d'habitants com per l'alta fertilitat, el subdesenvolupament en què el poder central l'ha mantiguda, l'ofegament de tota activitat productiva que no fos l'agricultura i, en conseqüència, la necessitat d'emigrar; Andalusia ha estat el sub-

jecte més maltractat i més espremut de la secular entelèquia. De l'actual cúpula polític-social a la festa nacional espanyola, passant pel vi espanyol, el ball igualment espanyol i l'espanyolíssim sol, han tret d'Andalusia increïbles quantitats de pura essència espanyola.

Afegim-hi les tàctiques per guanyar eleccions: primant el vot dels països agrícoles i subdesenvolupats per sobre dels països industrialitzats i desenvolupats. No poden perdre, els de sempre es mantenen dalt, com sempre, i els de baix continuen a sota, com sempre, amb un avantatge per a l'entelèquia, que la situació de sempre sembla, en canvi, una situació producte de la més legal de les democràcies.

Si Andalusia els falla, tot els falla; es queden sense festa pròpia i sense vi nacional, sense ball i sense sol, sense números de la benemèrita i sense vots arreu —lerrouxistes els diem a sobre, ¡pobres!—. Si Andalusia «fa da se», per dir-ho a la italiana, els falla la tàctica electoral i es troben sense l'imprescindible coixí de vots tant andalusos com d'origen andalús que els permet de mantenir la ficció

de la democràcia legal. És el canvi perquè no els canviï res.

Rojas-Marcos i Luis Urnuela, del Partit Andalusista, i Francisco Casero de l'organització andalusa Sindicat d'Obrers del Camp (SOC) es van reunir en un hotel de Trípoli (Líbia) per anar parlant de la potenciació del nacionalisme andalús, a l'ombra d'una de les possibles fonts de finançament (si la cosa s'escalfa, el PSOE els podria muntar un afer Flick, amb moros en comptes d'alemanys i petrodòlars en comptes de marcs. Seria preciós).

Pel que fa a Gadaffi, no serà la primera vegada que hi col·labori, no sé si a través de fundacions benèfiques o no. Més aviat no, vist el seu caràcter i la lògica falta de cinisme dels grups nacionalistes andalusos.

El Partit Andalusista ha decidit presentar-se sol a les eleccions autonòmiques i estatals de 1986. Quan es deia Partit Socialista d'Andalusia (PSA) va sofrir una derrota que alguns van considerar definitiva, com a conseqüència d'haver fet costat a UCD: a les següents eleccions andaluses van treure 3 dels 109 diputats possibles.

Rojas Marcos va dimitir i el va substituir Luis Urnuela. Tres anys després tornen a anar plegats i potser amb la llicència una mica més ben apresada: tornar-hi, i si convé pactant amb el dimoni, però mai amb el veí de sobre.

Visca Andalusia Lliure, ens convé tant com als andalusos.

Forval, s.a.

Formatges
de tot Europa

DOFO

Quart de Poblet. València

Venta del Coloso

RESTAURANT

CUINA DE MERCAT

Mar. 22 - Tel. 332 30 38 - València-3